

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobkyně: **M. P.**, bytem, zast. Ing. J. P., obecnou zmocněnkyní, bytem tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2014, č. j. MPSV-UM/3078/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/309/2014/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále též „úřad práce“) ze dne 17. 2. 2014, č. j. 68391/14/VS byla žalobkyni odejmuta dávka státní sociální podpory – přídavek na dítě – ode dne 1. 9. 2013 (dále též „dávka SSP“) s odůvodněním, že není ve smyslu zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o SSP“) považována za nezaopatřené dítě, neboť ke dni 8. 12. 2012

ukončila soustavnou přípravu na budoucí povolání na Vyšší odborné škole ekonomické a Obchodní akademii, Kolárova 5, 186 00 Praha 8 – Karlín.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 29. 4. 2014, č. j. MPSV-UM/3078/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/309/2014/4S-ZLK a to tak, že odvolání zamítl a uvedené rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

Žalobou ze dne 2. 7. 2014 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 10. 7. 2014 se domáhala žalobkyně zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. V žalobních námítkách sdělila, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť nárok na dávku SSP uplatnila dne 1. 10. 2011 s ohledem na skutečnost, že byla nezaopatřeným dítětem soustavně připravujícím se na budoucí povolání. Ode dne 30.8.2011 byla studentkou Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, po té, ode dne 1.9.2012 pokračovala v přípravě na budoucí povolání studiem na Vyšší odborné škole ekonomické a Obchodní akademii Kolárova 5, 186 00 Praha 8 – Karlín. Vyšší odborná škola (dále též „VOŠ“) Praha doručila na kontaktní pracoviště Vsetín, oddělení zaměstnanosti potvrzení o tom, že byla studentkou této školy v období ode dne 1. 9. 2012 do dne 8. 12. 2012, kdy mělo být studium údajně ukončeno rozhodnutím ředitele školy. Ukončení studia však dosud není dořešeno. Žalobkyně považovala ukončení studia za neoprávněné, na postup ředitele školy si stěžovala na České školní inspekci i na Ministerstvu školství. Ode dne 24. 4. 2013 je evidována jako uchazečka o zaměstnání, nemůže se připravovat na budoucí povolání či výdělečnou činnost pro nemoc, nemocná je ode dne 2. 9. 2013. Dne 28. 2. 2014 dovršila věku 23 let. Z výše uvedených důvodů je z pohledu právního režimu zákona o SSP nezaopatřeným dítětem. Navrhla proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný podal k žalobě dne 19. 8. 2014 písemné vyjádření, uvedl historii správního řízení ode dne 5. 8. 2011, kdy žalobkyně podala žádost o přídavek na dítě. Dne 4. 12. 2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno potvrzení o době studia ze dne 27. 11. 2013 vydané Karlínskou obchodní akademií a Vyšší odbornou školou ekonomickou Kolárova 5, Praha 8, z něhož vyplynulo, že žalobkyně je studentkou prvního ročníku uvedeného oboru a to ode dne 1. 9. 2012 do dne 8. 12. 2012. Její studium bylo ukončeno na základě ustanovení § 98 odst. 2 školského zákona, neboť do výuky nedocházela a důvod absence na výzvu ředitele školy žádným způsobem nedoložila. Žalobkyně podala stížnost na postup ředitele školy, Českou školní inspekci byla záležitost prošetřena se závěrem, že ředitel VOŠ Praha postupoval ve věci ukončení studia žalobkyně v souladu s právními předpisy. Na základě této prokázané skutečnosti bylo zahájeno řízení v souladu s ust. § 46 odst. 1 a § 36 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) ve věci odejmutí přídavku na dítě z důvodu ukončení soustavné přípravy na budoucí povolání ke dni 8. 12. 2012. Žalobkyně na oznámení o zahájení správního řízení reagovala písemným vyjádřením „nesouhlas se zahájením řízení“ a byť uvedla, že v uvedeném období byla studentkou školy, studium neukončila, ani nepožádala o jeho ukončení, žádné písemné důkazy, které by podložily její potvrzení, nedoložila ani nenavrhla. Správní orgán I. stupně proto vydal dne 17. 2. 2014 rozhodnutí o odejmutí žalobkyni dávky státní sociální podpory – přídavek na dítě – ode dne 1. 9. 2013. Proti rozhodnutí podala odvolání, v němž sdělila, že je vedena v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, nemá nárok na podporu

v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, od počátku září r. 2013 je nemocná. Žalovaný konstatoval, že domněnka žalobkyně o tom, že jí byla předmětná dávka vyplacena na základě evidence na úřadu práce z titulu uchazečky o zaměstnání až do září roku 2013, je mylná. Přídavek na dítě jí byl vyplácen pouze do srpna 2013 (výplata provedena v září roku 2013), neboť nesplnila oznamovací povinnost a neoznámila ukončení nezaopatřenosti. Na základě uvedených zjištění jí bude vyčíslen přeplatek na uvedené dávce za období od ledna do srpna 2013, neboť nárok na dávku SSP přídavek na dítě zanikl ke dni 8. 12. 2012. Dále žalovaný uvedl, že o nemocnění žalobkyně nebylo prokázáno potvrzením lékaře, které by odpovídalo ustanovení § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona o SSP. Evidence žalobkyně na úřadu práce jako uchazečky o zaměstnání nezakládá nárok na přídavek na dítě, neboť tato evidence není prokázáním nezaopatřenosti. Skutečnost, že dosud nedovršila 26 let věku, není rozhodná. Na základě výše uvedeného navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

Ve správním spise se nachází žádost o přídavek na dítě podaná žalobkyní na ÚP ČR – krajská pobočka ve Zlíně dne 5. 8. 2011, doklad o výši ročního příjmu za rok 2010, oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 2. 9. 2011 číslo spisu 122/6/VSA o přiznání přídavku na dítě ve výši 700 Kč ode dne 1. 10. 2011, potvrzení o studiu vydané Vyšší odbornou školou ekonomickou a Obchodní akademií ze dne 31. 8. 2012 potvrzující, že žalobkyně byla studentkou prvního ročníku VOŠE ve školním roce 2012 až 2013, doklad o výši ročního příjmu za rok 2011, potvrzení VOŠE a Obchodní akademie ze dne 24. 5. 2013 prokazující, že žalobkyně byla evidována jako studentka prvního ročníku školy, obor 63 – 41 – N/21 Firemní ekonomika v globálním ekonomickém prostředí (vyšší odborné studium) ode dne 1. 9. 2012 do 8. 12. 2012. Studium bylo ukončeno v souladu s ust. § 98 odst. 2 školského zákona. Z dalšího potvrzení ze dne 27. 11. 2013, zn. 439/13 bylo zjištěno, že žalobkyně v době ode dne 1. 9. 2012 do dne 8. 12. 2012 do výuky nedocházela. Ředitelem školy jí byla zaslána písemná výzva k doložení důvodu absence. Se školou prostřednictvím e-mailu následně komunikovala převážně matka, která zdůvodňovala nepřítomnost studentky ve výuce rodinnými, zdravotními a finančními důvody, které však žádným způsobem nebyly doloženy. Žalobkyně byla toho názoru, že pokud uhradila školné na první semestr, je studentkou školy až do ukončení tohoto semestru, což je však v rozporu s ust. § 15 odst. 3 vyhlášky č. 10/2005 Sb., v platném znění. Dobu trvání studia nelze spojit s obdobím, za něž bylo uhrazeno školné. Žalobkyně si podala stížnost na postup ředitele školy k České školní inspekci, která záležitost prošetřila s výsledkem, že ředitel školy postupoval ve věci ukončení studia jmenované v souladu s právní normou, a tudíž stížnost je nedůvodná. Dne 7. 1. 2014 bylo zahájeno správní řízení v předmětné věci. Dne 22. 1. 2014 zaslala žalobkyně písemný nesouhlas se zahájením tohoto řízení s tvrzením, že je studentkou školy, studium neukončila, nepožádala ani o jeho ukončení. Vzhledem k zaplacení školného na první semestr pak by k ukončení studia mohlo dojít nejdříve po skončení zimního semestru, tj. koncem března roku 2013. Zároveň sdělila, že je v nemocenském stavu, v evidenci úřadu práce. Žádné písemné důkazy prokazující opodstatněnost jejího tvrzení však nedoložila.

Dne 17. 2. 2014 vydal Úřad práce České republiky - krajská pobočka ve Zlíně rozhodnutí č. j. 68391/14/VS, sp. zn. 2165/11/VSA, jímž odejmul žalobkyni dávku státní sociální podpory – přídavek na dítě ode dne 1. 9. 2013, neboť nárok na dávku zanikl ke dni 8. 12. 2012. Dne 18. 3. 2014 podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne

29. 4. 2014, č. j. MPSV-UM/3078/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/309/2014/4S-ZLK a to tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Posouzení věci Krajským soudem v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Podle ust. § 1 zákona SSP je vymezen převažující předmět právní úpravy školského zákona. Školský zákon lze s ohledem na právní teorii označit za právní normu veřejného práva, neboť předmětem jeho právní úpravy je zejména oblast vzdělávání, která je v ust. § 2 odst. 3 školského zákona výslovně označena za veřejnou službu, a s ohledem na to, že upravuje řadu právních vztahů, v nichž je alespoň jeden z jeho subjektů vykonavatelem veřejné moci.

Podle ust. § 96 odst. 1 citovaného zákona, školní rok začíná 1. září a končí 31. srpna následujícího kalendářního roku. Školní rok se člení na dvě období. Zimní období trvá od 1. září do 31. ledna, letní období trvá od 1. února do 31. srpna.

Podle ust. § 98 odst. 1 citovaného zákona, student může zanechat vzdělávání na základě písemného sdělení doručeného řediteli školy. Student přestává být studentem vyšší odborné školy dnem následujícím po dni doručení tohoto sdělení řediteli školy, popřípadě dnem uvedeným ve sdělení o zanechání vzdělávání pokud jde o den pozdější.

Podle ust. § 98 odst. 2 citovaného zákona jestliže se student neúčastní po dobu nejméně 20 vyučovacích dnů vyučování a jeho neúčast není řádně omluvena, vyzve ho ředitel školy písemně, aby neprodleně doložil důvody své nepřítomnosti; zároveň upozorní, že jinak bude student posuzován jako by vzdělávání zanechal. Jestliže do třech týdnů od doručení výzvy student do vyšší odborné školy nenastoupí nebo nedoloží důvod nepřítomnosti, posuzuje se jako by posledním dnem této lhůty vzdělávání zanechal; tímto dnem přestává být studentem vyšší odborné školy.

Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že školský zákon upravuje pravidla pro zanechání vyššího odborného vzdělávání, tedy pro jiný způsob „ukončení“ vyššího odborného vzdělávání než absolutoriem podle ust. § 101 a následující citovaného zákona. V odstavci 1 je upraven případ, kdy k zanechání středního vzdělávání dojde na základě projevu vůle studenta vyšší odborné školy, konkrétně na základě jeho písemného sdělení doručeného řediteli vyšší odborné školy. V odstavci 2 je upravena tzv. fikce zanechání vzdělávání, tzn., že přestože student výslovně neprojevil vůli svého vzdělávání zanechat, zákon vymezuje určité objektivní skutečnosti, na základě jejichž naplnění k zanechání vzdělávání také dojde. Konkrétně se

jedná o tyto skutečnosti: jestliže se student neúčastní po dobu nejméně 20 vyučovacích dnů vyučování a jeho neúčast není řádně omluvena, vyzve ředitel vyšší odborné školy písemně studenta, aby neprodleně doložil důvody své nepřítomnosti. Zároveň jej upozorní, že jinak bude student posuzován jako by vzdělávání zanechal. Student, který do třech týdnů od doručení výzvy do školy nenastoupí nebo nedoloží důvod nepřítomnosti, se posuzuje, jakoby vzdělávání zanechal posledním dnem této lhůty – tímto dnem také přestává být studentem vyšší odborné školy. V tomto případě je tedy právní následek zanechání vzdělání postaven na fikci, že student, který se bez náležité omluvy určitý čas neúčastní vyučování a ani přes výzvu nejvíce zájem o nápravu, tímto v zásadě projevuje vůli svého vzdělávání zanechat. Právní důsledky jsou v tomto případě vázány především na prokazatelné doručení písemné výzvy (či kvalifikovaný pokus o doručení) ředitelem vyšší odborné školy. Je vhodné, aby ředitel vyšší odborné školy následně poté, co dojde ke splnění podmínek pro zanechání vzdělání, o tomto studenta písemně informoval (přestože to školní zákon k datu zjištěné skutečnosti, tj. k období ode dne 1. 9. 2012 do dne 8. 12. 2012 neukládal).

V daném případě je jednoznačně prokázáno, že žalobkyně byla evidována jako studentka prvního ročníku vyšší odborné školy ekonomické, obor 63 – 41 – N/21 Firemní ekonomika v globálním ekonomickém prostředí ode dne 1. 9. 2012 a ač uhradila školné na první semestr, do výuky vůbec nedocházela. Ředitelem školy jí proto byla zaslána písemná výzva k doložení důvodu absence, elektronickou formou argumentovala nepřítomnost ve výuce rodinnými, zdravotními a finančními důvody, její tvrzení však nebyla důkazně potvrzena. Postup ředitele školy v daném případě byl shledán legitimním, Česká školní inspekce na základě stížnosti žalobkyně záležitost prošetřila (říjen roku 2013) a dospěla k názoru, že ředitel školy postupoval ve věci ukončení studia žalobkyně v souladu s právními předpisy. Stížnost byla vyhodnocena jako nedůvodná.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které bylo žalovaným potvrzeno, a dospěl k závěru, že obě rozhodnutí jsou vydána v souladu se zákonem. Žalovaný stejně jako správní orgán I., stupně posoudil věc správně po stránce skutkové a právní, a to na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu.

Přezkoumává-li soud zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu, posuzuje, zda takové rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním zákonem a zda žalovaný správně tento právní předpis aplikoval. Napadené rozhodnutí bylo žalovaným vydáno dne 29. 4. 2014. Jelikož uvedená sociální dávka je upravena zákonem č. 117/1995 Sb., v platném znění, o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, byla zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného posouzena podle znění tohoto zákona platného k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 29. 4. 2014. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona SSP ve znění pozdějších předpisů, *státní sociální podporou se stát podílí na krytí nákladů na výživu a ostatních základních osobních potřebách dětí a rodin a poskytuje jí i při některých dalších sociálních situacích. Státní sociální podpora se ve stanovených případech poskytuje v závislosti na výši příjmu.*

Podle ust. § 2 písm. b) citovaného zákona, *dávky státní sociální podpory jsou tzv. ostatní dávky I. rodičovský příspěvek.*

Podle ust. § 11 odst. 1 citovaného zákona se za *nezaopatřené dítě pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky a poté, nejdéle však do 26 roku věku, jestliže:*

- a) se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 12 až 15), nebo*
- b) se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo*
- c) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Posuzování zdravotního stavu pro účely tohoto zákona upravuje zákon upravující organizaci a provádění sociálního zabezpečení.*

Podle ust. § 11 odst. 2 citovaného zákona *po skončení povinné školní docházky se do 18. roku věku považuje za nezaopatřené dítě také dítě, které je vedeno v evidenci krajské pobočky úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci.*

Podle ust. § 12 odst. 2 písm. c) citovaného zákona *studium na středních školách podle odst. 1 se pro účely tohoto zákona rozumí studium na vyšších odborných školách zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení.*

Podle ust. § 13 odst. 1 citovaného zákona *soustavná příprava dítěte na budoucí povolání na střední škole (§ 12 odst. 2) začíná nejdříve od počátku školního roku prvního ročníku školy. Jestliže žák začal plnit studijní povinnosti před tímto dnem, začíná jeho soustavná příprava na budoucí povolání dnem, kdy začal tyto povinnosti plnit.*

Dle ust. § 17 citovaného zákona *nárok na přídavek na dítě má nezaopatřené dítě, jestliže rozhodný příjem v rodině nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 2,4.*

Podle ust. § 18 písm. c) citovaného zákona *výše přídavku na dítě činí za kalendářní měsíc, jde-li o nezaopatřené dítě ve věku od 15 do 26 let 700 Kč.*

Podle ust. § 49 odst. 1 citovaného zákona *nárok na dávku vzniká dnem splnění všech podmínek stanovených tímto zákonem. Podle ust. § 49 odst. 2 citovaného zákona nárok na výplatu dávky vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na dávku a na její výplatu a podáním žádosti o přiznání dávky.*

Podle ust. § 52 citovaného zákona *změní-li se v období, na něž byla dávka přiznána, okruh společně posuzovaných osob nebo jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výši, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Pro změnu dávky a její výplaty platí ust. § 53 odst. 3, dle kterého:*

- a) přizná, vyplatí nebo se její výše zvýší, a to zpětně nejvýše tři měsíce ode dne, kdy orgán rozhodující o dávce zjistil, že je třeba nově nárok na dávku nebo její výši posoudit, nebo kdy oprávněná osoba o přiznání dávky, její výplatu nebo zvýšení požádá, nebo*
- b) odejme, její výplata se zastaví nebo se její výše sníží, a to ode dne následující po dni, jímž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena.*

V projednávaném případě bylo zjištěno, že žádost o přídavek na dítě podala žalobkyně dne 5. 8. 2011. Nárok na dávku uplatnila ode dne 1. 10. 2011. Společně posuzovanou osobou byla i Ing. J. P., nar., její matka. Nezaopatřenost žalobkyně ode dne 1. 9. 2011 byla doložena potvrzením Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, proto přídavek na dítě ve výši 700 Kč jí byl přiznán ode dne 1. 10. 2011 (oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory viz výše). Následně studium pro školní rok 2012/2013 bylo potvrzeno potvrzením o studiu Vyšší odbornou školou ekonomickou a Obchodní akademií ze dne 31. 8. 2012 s tím, že je studentkou prvního ročníku VOŠE uvedeného školního roku. Pro nárok na dávku na období od 1. 9. 2013 do 30. 9. 2013 byla vyzvána úřadem práce (výzva ze dne 24. 10. 2013) k doložení potvrzení o nezaopatřenosti. Součástí výzvy bylo i poučení o možných následcích, pokud nesplní povinnost ustanovenou v tomto přípisem v dané lhůtě ode dne jejího doručení. Výzvu převzala dne 11. 11. 2013 společně posuzovaná osoba Ing. J. P., která byla žalobkyní k převzetí poštovní zásilky zmocněna dne 29. 4. 2014. Dne 25. 11. 2013 byla úřadu práce zaslána z kontaktního pracoviště Úřadu práce Vsetín, oddělení zaměstnanosti kopie potvrzení o trvání studia žalobkyně vydaného VOŠE, dle kterého byla jmenovaná evidována jako studentka prvního ročníku vyššího odborného studia, odboru 63 – 41 – N/21 Firemní ekonomika v globálním ekonomickém prostředí ode dne 1. 9. 2012 do dne 8. 12. 2012. Podle potvrzení VOŠE ze dne 27. 11. 2013 byla žalobkyně studentkou uvedeného oboru na této škole ode dne 1. 9. 2012 do 8. 12. 2012. Do výuky však vůbec nedocházela, na výzvu školy nedoložila důvod absence, proto její studium bylo ukončeno dle ust. § 98 odst. 2 školského zákona. Uvedená skutečnost byla rozhodná pro zahájení správního řízení, s čímž žalobkyně nesouhlasila, namítla, že v uvedeném období, byla studentkou školy, studium neukončila, ani nepožádala o jeho ukončení. Sdělila, že je nemocná, navíc řádně uhradila školné na první semestr, takže studentkou školy je až do ukončení tohoto semestru. Úřad práce reagoval na nesouhlas žalobkyně sdělením ze dne 5. 2. 2014, č. j. 97/Pal/14, v němž jí objasnil průběh řízení a poučil ji o jejích právech v souladech se správním řádem. Pokračování v řízení bylo odůvodněno nedoložením dokladu ze strany žalobkyně prokazující její nezaopatřenost. V důsledku absence potvrzení prokazující její nezaopatřenost, vydal správní orgán I. stupně dne 18. 2. 2014 rozhodnutí o odejmutí dávky SSP přídavek na dítě ode dne 8. 12. 2012, proti kterému následně podala odvolání.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně byla opakovaně písemně vyzvána k doložení nezaopatřenosti, popřela, že její studium na VOŠ Praha bylo ke dni 8. 12. 2012 ukončeno. Řádné ukončení studia postupem ředitele školy bylo prošetřeno i Českou školní inspekcí na základě stížnosti žalobkyně, tato byla shledána nedůvodnou. Jelikož jmenovaná nenavrhla řádné důkazy, ani nedoložila potvrzení její nezaopatřenost v období ode dne 1. 9. 2012 do 8. 12. 2012, správní orgán prvního stupně správně vydal dne 17. 2. 2014 rozhodnutí, jímž ji

odejmul dávku SSP přídavek na dítě ode dne 1. 9. 2013, protože nárok na dávku zanikl ke dni 8. 12. 2012. Od uvedeného data nemá status nezaopatřeného dítěte ve smyslu ustanovení zákona SSP.

Ve světle uvedených zásad a právního režimu dospěl zdejší soud k závěru, že napadeného rozhodnutí žalovaného nevykazuje zásadní deficit, který by způsobil vadu rozhodnutí po stránce právní, případně skutkové, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová